והתנן הרכינה ומיצה הרי היא של תרומה. תימה אמאי הוי של תרומה והא אינו חייב לתרום אלא אחד מן נ' א"כ כמו אותן מדות של חולין תהיה של תרומה ושל חולין היו בלא הרכינה ומילה וי"ל דכשקרא שם על אותה מדה גמר בדעתו שתהיה כולה תרומה עם המילוי [א] ודוקא בתרומה אמר הרכינה ומילה הוי תרומה [ב] אבל לענין מעשרות לא דהמרבה במעשרות מעשרותיו מקולקלין: **משום יאוש בעלים נגעו.** הוי מלי לשנויי דהוי תרומה משום דאין ברירה דכשקרא שם אין ידוע איזה יהא למטה:

אלא צלוחית אבדה מדעת היא.

ואע"ג דפונדין נמי אבדה מדעת היא שמשלחו ביד תינוק מ"מ [ג] כיון שהפונדין של בעל הבית נשאר ביד החנווני אינו פוטרו עד שיביאו לידו שוב פונדין שמן ואיסר [ד] ואם היה מחזיר אותו פונדין עצמו לתינוק אכי נמי דהוה פטור [ה]: **וכגון שנטלה** חנווני על מנת לבקרה כדשמואל כו'. וסיפא דקתני ומודים חכמים לרבי יהודה בזמן שהצלוחית ביד תינוק דפטור לאו דוקא ביד תינוק אלא אפי' נטלה נמי ע"מ שלא לבקרה: **הלוקח** כלי מבית האומן ע"מ לבקרו ונאנס בידו חייב.

לכאורה נראה דחייב משום דחשיב כשואל דס"פ ד' נדרים (נדרים דף לא.) מפרש טעמא דשמואל דקסבר הנאת לוקח היא [ו] היינו כשואל שכל ההנאה שלו ועוד דבפ' האומנין (ב"מ דף פ:) גבי הא דאמר רב חסדא לא שנו הא דקתני שלחה ומתה חייב [ז] אלא כשהחזיר בתוך ימי שאלתה אבל לאחר ימי שאלתה פטור ומסיק אמימר דמסתברא דפטור משואל וחייב כנושא שכר הואיל ונהנה מהנה [ח] תניא כוותיה [דתמימר] הלוקח כלי מבית האומן כו' ונאנסו בהליכה חייב בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר פירוש לכך פטור (ט) בחזירה כשנאנסו שאינו אלא שומר שכר ומדמייתי מינה אהא דהחזירה לאחר ימי שאלתה משמע דהא דקתני נאנסו בהליכה חייב דהוי מטעם שואל א"כ מילתיה דשמואל נמי הוי מטעם שואל דהא מההיא ברייתא מייתי בנדרים (שם:) סייעתא לשמואל מיהו רש"י פירש בב"מ (שם) דנאנסו בהליכה חייב משום דחשיב כלוקח [ט] ומ"מ מייתי מינה שפיר (י) אההיא דתמימר כי היכי דחשיב ליה ברייתא [דתמימר] הלוקח כלי מבית האומן

[ו] והתנן [א] הרכינה ומיצה הרי זו תרומה א"ל הא איתמר עלה אמר רבי אבהו [ב] משום יאוש בעלים נגעו בה: והחנווני אינו חייב להטיף וכו': איבעיא להו רבי יהודה ארישא קאי ולקולא או דלמא אסיפא קאי ולחומרא ת"ש דתניא רבי יהודה אומר ערב שבת עם חשכה חנווני פטור מפני שחנווני טרוד: **מתני'** [ג] השולח את בנו אצל חנווני [ד] (ופונדין בידו) ומדד לו באיסר שמן ונתן לו את האיסר שבר את הצלוחית ואבד את האיסר חנווני חייב רבי יהודה פוטר שעל מנת כן שלחו ומודים חכמים לר' יהודה בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה שחנווני פטור: **גמ'** בשלמא באיסר ושמן בהא פליגי דרבנן סברי [ה] לאודועי שדריה ור' יהודה סבר לשדורי ליה שדרי' אלא [ו] שבר צלוחית אבדה מדעת היא אמר רב הושעיא הכא בבעל הבית מוכר צלוחיות עסקינן וכגון שנטלה חנווני על מנת לבקרה וכדשמואל [ז] דאמר [ח] שמואל הנוטל כלי מן האומן על מנת לבקרו ונאנס בידו חייב לימא דשמואל תנאי היא [ט] אלא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו הכא בחנווני מוכר צלוחיות עסקינן ואזדא רבי יהודה לטעמיה ורבנן לטעמייהו אי הכי אימא סיפא מודים חכמים לר' יהודה בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה שחנווני פטור והא אמרת לאודועי שדריה אלא אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו הכא במאי עסקינן

[ז] **משום יאוש בעלים.** שהלוקח מתיאש ומפקיר אותו מילוי מפני שטורח לו להמתין עד שיתמלא אבל [א] תרומה לא שייך יאוש דמ"מ תרומה היא ואסורה לזרים: **אריש קאי.** דקתני חייב להטיף שלא טיפין לעולם ואתא רבי יהודה למימר דבערב שבת אינו חייב: **או אסיפא קאי.** דקתני דחנווני פטור מלהטיף ואתא איהו למימר דאינו פטור אלא בערב שבת עם חשיכה: **ס"ש.** דאסיפא קאי: **מתני'** מלאתי הגהת רבינו זקני אבי אמי מ"כ **השולח בנו אצל חנווני ופונדין בידו.** שהוא שני איסרין להביא לו באיסר שמן ואיסר יתן לו החנווני וכן עשה מדד לו באיסר שמן והאיסר מסר לתינוק להביא לאביו האיסר והשמן. [ד] ומי שמפרש ונתן לו תינוק את האיסר לחנווני וגם מפרש ואבד את האיסר הוא השמן הלקוח באיסר טעות הוא ואינו לשון משנה וגם כשבעל הגמרא תמיה בשלמא באיסר ושמן בהא פליגי מאי קאמר מי איכא פלוגתא באיסר והלא לא אבד אלא השמן ואם תאמר [ה] לתני' לפונדין במתני' לא הולכך שכן דרך רוב סחורותן כי איסרין לא היו מצויין כפונדיונין כמו שנוהגין במחליות שנותן פשוט ומקבל מחלה ואוכל בדמי מחלה. כן פירש זקני מ"כ: **ושבר הינוק את הצלוחית.** ונשפך השמן: **ואבד האיסר.** שנתן לו החנווני עם השמן בדמי הפונדיון שהביא לו: **החנווני חייב לשלם.** הצלוחית והשמן והאיסר וטעמא מפרש בגמ': **שעל מנת כן שלחו.** האב לבן אצל חנווני שימסור החנווני לבן האיסר והשמן: **ומודים חכמים לר' יהודה כו' שחנווני פטור.** בצלוחית לבד אבל בשמן ואיסר חייב [ו]. ה"ג בפי' רבינו חננאל ובספרים ישנים: **גמ' בשלמא באיסר ושמן בהא פליגי כו'.** האיסר שנתן החנווני לתינוק והשמן שבצלוחית: **לאודועיה.** לחנווני שצריך לשמן שדריה האב לבנו כדי שישלח לו חנווני מה שישלח לו על ידי שלוחו פקח ורבי יהודה סבר לשדורי ליה ביד בנו שדריה: **אלא צלוחית.** אמאי חייב חנווני לשלם: **אבדה מדעת היא.** דכי מסרה לתינוק שאינו יודע לשמרה הפקר הוא זה ואינו חושש אם יחזירנה בנו בידו ריקנית אלא שישלח לו החנווני מה שישלח משלו הן שמן הן איסר ביד פקח ופונדיון שנטל בנו בהליכה נהי נמי דאבדה מדעת היא מכל מקום בחזרה יפה מחייבין חכמים הואיל ואמרינן לאודועיה שדריה: **בבעל הבית.** האי שולח בנו מוכר צלוחיות הוא וניחא ליה שיקנה אותה חנווני אם ירצה לקנותה: **שנטלה חנווני.** מיד התינוק: **לבקרה.** [ו] אם שלימה היא על מנת לקנותה: **דשמואל.** היא פלוגתא דרבנן ורבי יהודה דבנטילה קנאה מיד שהרי מסתמא ימצאנה שלימה ויתכוין לקנותה והוא דקיל דמיה כדלקמן [פא.] דקני ליה מיד וכשמחזירה ליד התינוק הרי הוא כמשליכה לאיבוד ונאנס בידו קיימא ביה ולא מיפטר עד שיחזירנה ליד בעלים עצמן שהרי משנטלה נתחייב באחריותה [ז] (ואע"ג דתניא כוותיה דשמואל בפ' ד' נדרים (נדרים לא:) בהליכה חייב כו'): **ע"מ** [ח] **לבדקו.** ולעכבו: **ונאנס בידו.** כגון שנפל מידו ונשבר: **חייב.** והוא דקיל דמיה כדמפרש לקמן דסמכא דעתיה לקנותה אחרי שפסק דמיו ואפילו אם חוזר בו ואומר איני חושש בכלי זה לקנותו ונאנס בידו קודם שהחזירו לבעליו חייב דמלאגביה ע"מ לבדקו ולקנותו אחרי כן הוא דאיחייב ליה באחריותו וכיון דאיחייב באחריותו היכי מיפטר תו עד שיחזירנו לבעליו וה"נ דרבנן מחייבי דשמואל ורבי יהודה לית ליה דשמואל והיינו דקתני סיפא ומודים חכמים לר"י כו' הכי קאמר מודים חכמים לרבי יהודה אם נטלה על מנת שלא לבדקה הרי הוא כאילו נלוחית ביד תינוק ומדד חנווני לתוכה שפטור: **הכא בחנווני מוכר צלוחיות.** והך צלוחית דמתניתין של חנווני היא ששלח לו בעל הבית הדמים ביד בנו לקנות צלוחית ממנו ולהביא בה שמן והלכך האי צלוחית ליכא אבדה מדעת: **דרבנן לטעמייהו.** דאמרי גבי איסר ושמן חייב דלאודועיה שדריה והוא הדין לצלוחית ורבי יהודה לטעמיה לשדורי יין ושמן ולצלוחית ביד בנו שדריה לבנו: **והאמרת לאודועיה שדריה.** ולא היה לו למסור הצלוחית לבנו של בעל הבית: **אלא אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו.** לא תוקמה לא בחנווני מוכר צלוחיות ולא בבעל הבית מוכר צלוחיות אלא הכא בצלוחית המיוחדת למדה עסקינן ונטלה חנווני מיד תינוק למוד בה לצורך התינוק ואע"ג דאבדה מדעת היא כיון שנטלה נתחייב בשמירתה עד שיחזירנה לידו של בעל הבית: כגון

עלה. דמתני' דהכא משום יאוש בעלים נגעו בה שהלוקח מפקיר אותו המילוי וקני ליה מולכ ביאוש בעלים ומיהו מן הדין הכי הוא של לוקח וגבי תרומה אע"ג דמתיאש בהן הכי הוא של תרומה ואסורה לזרים: **אריש קאי ולקולא.** דקתני גבי בעה"ב חייב להטיף לו אלא טיפין ואפי' בע"ש ואתא ר' יהודה לאקולי גבי דבע"ש מיהא פטור: **או אסיפא קאי ולחומרא.** דפטריה מ"ק לחנווני מכל וכל ואתא ר"י לאחמורי עליה דאינו פטור אלא ע"ש עם חשיכה אבל בשאר ימים חייב: **ס"ש.** דאסיפא קאי: מלאתי הגהת רבינו זקני מר' כך כן כך נראה לי. **מתני'.** **השולח את בנו**

קי א מיי' פי"א מהל' תרומות הל' טו:

קיא ב ג מיי' פי"ב מהל' שמחין ואוסרין הל' ב סמג עשין פב טוש"ע מ"מ סי' קפח סעיף ב:

ד מיי' פי"ד מהלכות מכירה הל' יד סמ"ג עשין פב טוש"ע מו"מ סי' קפו וסי' ר סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ר' אבהו אמר רבי יודגן משום יאוש: (ב) שם אלא צלוחית כל"ל ותיבת שבר נמחק: (ג) רשב"ם ד"ה משום יאוש וכו' אבל גבי תרומה: (ד) ד"ה מלאתי וכו' ומי שמפרש. נ"ב וכ"ל לפי פירוש זה אלא נדפסין במשנה ופונדיון בידו וכך היא גירסת הרי"ף והרא"ש: (ה) בא"ד וא"ת הא דתנייה לפונדיון במתניתין דידן לא אולך יש לומר שכן דרך: (ו) ד"ה ומודים וכו' מייב הס"ד ואמ"כ מתמיל בגמרא ה"נ וכו' ישנים בשלמא הד"א: (ז) ד"ה לבקרה לבודקה אם שלימה: (ח) ד"ה ע"מ לבקרו לנדקו: (ט) תוס' ד"ה הלוקח וכו' לכך פטור כשנאנסו בחזרה לפי שאינו אלא שומר שכר ומדמייתי מינה סייעתא אההיא דהחזירה: (י) בא"ד שפיר סייעתא אההיא דאמתמר:

רבינו גרשום

דמיירי בה דין דמדות: הרי היא של תרומה. דמה שמיצת לא הוי דבעל הבית דלהוי חולין אלא כיון שמדד בה תרומה הרי היא תרומה המצוי. ומתני' קאמר דמוכר הוי דהיינו בעל הבית: אמר ר' אבהו התם במתני' להכי של מוכר הוי דמשום יאוש בעלים נגעו בה. שמתיאש הלוקח מאותו מצוי שאינו רצונו להמתין עד שיתמצה כולו אבל הכא בתרומה לא ידע מאן נינהו בעלים דתרומה דלייאשו מינה להכי הרי הוא של תרומה. ר' יהודה אריש קאי ולקולא דקתני רישא המוכר חייב להטיף לו ג' טיפין בכל עת מכירה ואתא ר' יהודה למימר ערב שבת עם חשיכה פטור דהיינו קולא. או דלמא אסיפא אחנויי קאי ולחומרא דר' יהודה אומר שעל מנת כן שלחו. כלומר בעל הבית פשע ששילח ביד תינוק ואבידה מדעת היא: ומודים חכמים לר"י. אע"פ שמחייבין החנווני כששיבר התינוק בחזירתו שהיה לו לחנווני להוליך מודים אם כל זמן שהצלוחית עדיין ביד תינוק ועד שחנווני מודד לתוכה נשברה פטור החנווני: בשלמא איבד את האיס'. כלומר את השמן באיסר כו' בהא פליגי דרבנן סברי לאודועי לחנווני שגר ליה ביד תינוק כדי שיביא לו החנווני עצמו בר הבאת שמן ושלח בידו כדי שיביא לו החנווני עצמו או שלוחו. ור' יהודה סבר לשדורי ממש שדרי' לתינוק ואם שפך התינוק מה פשע יש לחנווני בכך: אלא שיבר תינוק לצלוחית. אמאי מחייבי רבנן לחנווני והלא אבידה מדעת היא שעשה בעל הבית ששלחה אפילו ריקנית ביד תינוק שדרכו לשבור: אמר רב הושעיא. האי דמחייבי רבנן לחנווני בששיבר צלוחית לא בשיבר תינוק מיירי אלא בלא תינוק מיירי ובשיבר חנווני עצמו מיירי. והכא בבעה"ב מוכר צלוחיות עסקינן ובא חנווני לקנות צלוחית ונטלה על מנת לבקרה אם יפה היא ונפלה מידו ונשברה וכדשמואל דאמר כו'. לימא הא מלתא דשמואל תנאי היא דר' יהודה דפטר חנווני לית ליה דשמואל: לעולם דברי הכל היא. ובהא לא פליגי אלא במאי פליגי ר' יהודה ורבנן בצלוחית בחנווני מוכר צלוחיות עם השמן ושלח בנו אצל חנווני למוד לו באיסר שמן ובצלוחית של חנווני דהכא לא מצי למימר אבידה מדעת היא דהא לא שיגר אביו בידו שום כלי. ושיגר לו החנווני השמן עם הצלוחית ביד תינוק ושיברו. ואזדא ר' יהודה לטעמי' דאמר לשדורי השמן והצלוחית שדריה אביו ופטור החנווני. ורבנן לטעמייהו וכו': אי הכי. דכי מוקמת לה בחנווני מוכר הצלוחית: אימא סיפא ומודים חכמים לר' יהודה כו'. והאמרת דחנווני מוכר צלוחיות ולאודועיה שדריה. אי הכי מאי כל זמן שהצלוחית ביד תינוק. מאי בעי צלוחית ביד תינוק ואמאי פטור והא צלוחית דחנווני היא. אלא אביי בר אבין כו' הכא במאי עסקינן. דפליגי ר' יהודה ורבנן: כגון ששלח בעל הבית ביד בנו צלוחית למוד לו בתוכה. ונטלה החנווני מיד התינוק למוד לו לתוכה דכיון דנטלה מיד התינוק נתחייב באחריותה כדרבה דאמר רבה הכישה במקל לבהמת חבירו שהיתה תועה וברחה נתחייב באחריותה. ואם שיברה שוב התינוק בחזירה [נתחייב החנווני] לרבנן:

ו תרומות פי"ל מ"ק, **ז** רש"ל מ"ז, **ג** נדרים דף לא., **ד** ס"ל ל"ג ועיין רש"ל, **ה** ל"ל דהוי. רש"ל,

גליון הש"ס

גמרא אלא רבה ור". עי' ס"ק דף קד ע"א תוס' ד"ה רבה:

מוסף רש"י

על מנת לבקרו. ואם אין בו מוס יקחנו (ב"מ פא.) אם יפה יתן לו דמיו, ואם לאו אימזיר לו כליו (נדרים לא.). **ונאנס בידו.** שנשבר, **חייב.** לוקח לשלם לו (שם).

מכאן שייריך לעמוד הבא

הכישה. זה שאינו לפי כבודו, אם הכישה הכאה אחת להסיחה, נתחייב בה. להבדורה, הואיל והמזיל (ב"מ ק:). **כגון רב ספרא.** בשלמתא דרב אחא (שאילתא לו) והכי הוי עובדא, דרב ספרא הוה לו תפך אחד למכור ופא אחד לפניו בשעה שהיה קורא ק"ש ואמר לו תן לי התפך כך וכך דמיס ולא עגהו מפני שהיה קורא ק"ש, כסבור זה שלא היה רואה ליתנו בדמים הללו והוסיף אמר תנהו לי בכך יותר, לאחר שסיים ק"ש אמר לו טול התפך בדמים שאמרת בראשונה, שבאותן דמים היה דעתי ליתנם לך (מכות כד.). **דהתם אפשר בתשובה.** כל זמן שלא הוליד ממזר יפרוש הימנה ויתמרט, אבל מדות גזל את הרבים הוא ואינו יודע למי יחזיר, ואע"ג דקי"ל יתקן בסם לרבי רבים, לאו תשובה מעליא היא (יבמות כא.).

מוסף תוספות

א. ולהכי פרכינן הכא, דה"נ כיון שראוי לבא ליד לוקח וממדתנו הוא למה לא יזכה בו הלוקח, ופרקינן דהכא מדינא, דלוקח בעי מיהוי, אלא שהם מוותרים אותו למוכר, והיינו דאמרינן משום ייאוש בעלים נגעו בה. ריטב"א. ב. דקיי"ל עושה אדם כל גודנו תרומה. רבינו יונה. ג. לא נאבד, [ולכן]. ר"ן. ד. [דר]כין שעבכ הפונדיון לעצמו נתחייב בדמיו וחילופין, ובתשלומין גמורין נתחייב. רבינו יונה. ה. שכיון שהבעלים עצמן הניחוהו במקום שאין משתמר אין החנווני חייב להחזירה במקום המשתמר. ר"ן. ו. ולא הנאת מוכר. רא"ש נדרים לא. ז. שהשואל חייב בה עד שתבא ליד המשאיל. רש"י ב"מ פ: ח. הואיל ונהנה בשאילה מהני להיות עליה שומר שכר עד שתגיע ליד הבעלים: רש"י שם פא. ט. שאין האומן יכול להזור בו, אלא דעתו להקנותו לו לגמרי הוא משנטלו וכו', אלא אי איבעי לוקח למיהדר ביה הרשות בידו, דאמר ליה דטב מינה בעינא, אלא א"כ גמר בלבו לקנות, ובירא שמים שדובר אמת בלבו. רשב"ם. י. דכיון שבעל הבית מוכר צלוחיות מימר אמר אם ירצה יקחנה. רבינו יונה. יא. וכ"ת מ"ט לא בעי תלמודא לפרושי לסיפא הכי, לפי שאם פירשה כך לא הוה צריך ומדד החנווני לתוכה. שם.

פי' רשב"ם העקרי

וספנן. גבי מפרש תרומה שמי מדות מן המלה שאם הרכינה הבעלים למדה ונתמלה שמן בשולי הכלי הרי הוא של תרומה ונותנו לכהן ובמתני' נמי תהוי של לוקח: **הא אמר** הניחוהו במקום שאין משתמר אין החנווני חייב להחזירה במקום המשתמר.

ח תוס' ד"ה הלוקח וכו' לכך פטור כשנאנסו בחזרה לפי שאינו אלא שומר שכר ומדמייתי מינה סייעתא אההיא דהחזירה: **י** בא"ד שפיר סייעתא אההיא דאמתמר:

יא א מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יב ב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יג ג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יד ד מיי' פי"ד מהלכות מכירה הל' יד סמ"ג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

טו ה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

טז ו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יז ז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יח ח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

יט ט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כ י מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כא יא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כב יב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כג יג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כד יד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כה טו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כו טז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כז יז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כח יח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

כט יט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

ל כ מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לא כא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לב כב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לג כג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לד כד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לה כה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לו כו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לז כז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לח כח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

לט כט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מ ל מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מא לא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מב לב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מג לג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מד לד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מה לה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מו לו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מז לז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מח לח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

מט לט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נ מ מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נא מא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נב מב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נג מג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נד מד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נה מה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נו מו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נז מז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נח מח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

נט מט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

ס נ מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סא נא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סב נב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סג נג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סד נד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סה נה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סו נו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סז נז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סח נח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

סט נט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

ע ס מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עא סא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עב סב מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עג סג מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עד סד מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עה סה מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עו סו מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עז סז מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עח סח מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

עט סט מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

פ ע מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

פא עא מיי' פי"ד מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רי סעיף יא [רב אלפס ב"מ פ"ח דף קכב. וברא"ש שם סימן יגן].

פב עב מיי' פי"ד מהל' מ